

tes i Udvalget, og jeg tænker mig en vis Mulighed for i alt Fald at naa noget af det, der tilsigtes.

Ved Lovforslagets Affattelse er der en enkelt Besynderlighed. Der staar over Lovforslaget, at det handler om Æresoprejsning, og i § 2 omtales de Personer, som i Kraft af § 1 har faaet Æresoprejsning, og det samme staar i § 3; men naar man saa ser efter i § 1, er der ingen, der faar Æresoprejsning i Kraft af den. Der staar ganske vist, at man faar visse Rettigheder, som man i Øjeblikket ikke har, men der staar ikke noget som helst om, at det er i Kraft af, at man har faaet Æresoprejsning i Forvejen. Der er endogsaa brugt et saa ufor-sigtigt Udtryk, der i øvrigt skyldes Loven af 1894, som at man indtræder i de Rettigheder, man ellers opnaar ved Æresoprejsning i Henhold til Lov af 1868 af den og den Dato. Det er et meget utydeligt Udtryk, det kan se ud, som om man ganske vist faar sine Rettigheder, men man faar ikke samtidig Æresoprejsning, man gaar fremdeles omkring uden at have faaet sin Ære repareret. Jeg ved ikke, om Mangel paa Æresoprejsning har andre Følger end den, at man ikke har sine borgerlige Rettigheder. Jeg skulde tro, at det i det almindelige Omdømme betyder noget, om man har faaet sin Ære tilbage eller ikke. Hvis ikke Loven selv i §§ 2 og 3 og i sin Overskrift gav en Fortolkning, kunde man af § 1 slet ikke se, at der var Tale om en Æresoprejsning. Paragraffen burde begynde med saadan noget som, at den og den har Ret til at faa Æresoprejsning og opnaar ved denne de samme Rettigheder o. s. v. Det er ikke noget, der i den praktiske Brug af Loven vil skabe Vanskeligheder, men det er dog lidt uheldigt, at Loven her ikke klart siger, hvad det er, der er Tale om.

Der er en anden lille Utydelighed — mindre væsentlig forekommer det mig for Resten —, og den skyldes ikke Loven af 1894. Der er i § 1 brugt Udtrykket, at man „indtræder“ i sine Rettigheder; senere hen i samme Paragraf staar der, at „Genindtrædelsen“ i Rettighederne finder Sted fra det og det Øjeblik at regne. Men det er ikke altid en Genindtrædelse, der er Tale om. Hvis man f. Eks. er straffet, inden man blev 25 Aar, har man aldrig haft de Rettigheder, og man kan i Ordets bog-

stavelige Betydning ikke faa tilbage, hvad man aldrig har haft. Der skulde ligesom ovenfor være brugt Ordet Indtrædelse, det omfatter baade det ene og det andet. Det er ogsaa en Smaaating, der ikke vil spille nogen som helst Rolle ved Forvaltningen af Loven — men det er dog en Unøjagtighed, og jeg gør opmærksom paa disse Smaaating i Kraft af dette, at det, som jeg ogsaa tidligere har fremhævet, gælder om, at Loven ikke alene opfattes rigtigt, men ogsaa er saa pyntelig i sin Form og saa korrekt, som man kan forlange af et saadant Aktstykke.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Modtagelse og haaber, at der i det Udvalg, der nedsættes, skal komme Forslag frem, som kan gøre Lovforslaget fuldt ud, i alle dets Enkeltheder, antageligt for alle dem, der stemmer for det.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den overordentlig elskværdige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. I Ministeriet har man selvfølgelig været tilfreds med Lovforslaget, men jeg har aldrig været saa tilfreds med det som nu, da jeg har hørt det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) tale om det, thi uagtet han søgte alle mulige Motiver for Regeringen til at komme med et saadant Lovforslag, maatte han give blankt op og sige: Her er ikke noget at bebrejde Regeringen, jeg maa sige, det er et godt Lovforslag. Mere synes jeg ikke, en Minister kan forlange. Jeg vil kun bede det ærede Medlem om altid at se paa samme Maade paa de Lovforslag, Ministeriet kommer med til Fordel for de mindre bemidlede, som det ærede Medlem udtrykte sig; vore Bestræbelser gaar netop i Retning af at gavne dem, skønt det ikke er altid, det ærede Medlem paaskønner det som i dette Tilfælde.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds var inde paa det Tilfælde, jeg nævnte ved Fremsettelsen, et ubetydeligt Tyveri, og kunde ikke forstaa, at det faldt ind herunder. Situationen var følgende: En Snedkersvend havde en Aften været ude og var kommet i godt Humør, og da han og en anden kom forbi et Hus, der laa ved Landevejen, brød de Døren op — den var meget daarligt laaset — og tog en Flaske, der stod indenfor Døren. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det var Ind-